

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobce: F. F., narozený X,
bytem X
zastoupen Mgr. Romanem Bělohavým, advokátem,
se sídlem Moskevská 1461/66, 360 01 Karlovy Vary,

proti

žalovanému: Krajský úřad Karlovarského kraje, IČ 70891168,
se sídlem Závodní 353/88, 360 01 Karlovy Vary,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 7. 2022, č. j. KK/2591/DSH/21-3,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení výše označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Sokolov, odboru právního a živnostenského úřadu (dále jen „správní orgán I. stupně“), vydané dne 16. 7. 2021, č.j. MUSO/64296/2020/OPŽÚ/TOKO-19, jímž byl uznán vinným ze spáchání přestupků podle § 125c odst. 1 písm. e) bod 4 zákona o silničním provozu, pro porušení § 87 odst. 3 téhož zákona, dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, pro porušení § 11 odst. 1 a § 4 písm. a) téhož zákona, a přestupku dle § 83 odst. 1 písm. o)

zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích“), pro porušení § 38 odst. 1 písm. e) téhož zákona, za což mu byla uložena pokuta ve výši 5.000 Kč, zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 6 měsíců a náhrada nákladů řízení ve výši 1.000 Kč.

2. Žalobce v žalobě namítal, že odmítá odpovědnost za to, že by byl viníkem dopravní nehody, ke které došlo dne 24. 06. 2020. Správní orgán, ani žalovaný nedodrželi zásadu zjištění skutkového stavu, o kterém nejsou důvodné pochybnosti ve smyslu ust. § 3 SŘ, a dále podle žalobce řádně neprovedli dokazování v souladu s § 51 SŘ. Žalobce tvrdil, že ke střetu vozidel nedošlo v protisměrném pruhu, a že tedy není viníkem střetu vozidel dopravní nehody. Žalovaný podle žalobce uvedl jediný výslovný argument, a tím je tvrzení na str. 5 rozhodnutí KÚKV, že žalobce v úředním záznamu ze dne 24. 06. 2020 uvedl, že vjel do protisměru, kde narazil do protijedoucího auta. Žalobce k tomuto vyzdvihování ojedinělého důkazu především namítá, že tento argument uplatnil poprvé ve své argumentaci až žalovaný, jedná se tak o překvapivou argumentaci, na kterou žalobce neměl možnost v průběhu řízení před správními orgány reagovat a nejedná se o důkaz, který by byl podkladem pro vydání rozhodnutí správního orgánu I. stupně. V rámci správní žaloby proto žalobce namítal, že je otázkou procesní použitelnost takového důkazu, který vznikl v jiném řízení a v době před zahájením správního řízení. Žalobce od zahájení správního řízení důsledně odmítal skutečnost, že je viníkem dopravní nehody a že tato se nestala v jeho jízdním pruhu. V samotném úředním záznamu uvedl žalobce také to, že „Co se týče zavinění dopravní nehody, tak to nedokážu odhadnout, kdo za to může. Vše proběhlo velice rychle.“ Tedy z úředního záznamu tvrzení o tom, že žalobce uznal své zavinění, rozhodně nevyplývá. Navíc i kdyby žalobce v úředním záznamu sepsaném po dopravní nehodě Policií ČR uznal své zavinění, nezabývá to správní orgány povinností zjistit skutkový stav, o kterém nejsou důvodné pochybnosti.
3. Žalobce dále namítal, že nebylo na pozemní komunikaci určeno přesné místo střetu. Správní orgán cituje svědeckou výpověď P. Š. před správním orgánem I. stupně, kde svědek P. Š. výslovně uvedl, že místo střetu určil on s policistou. Tedy protokol obsahuje skutkovou verzi druhého účastníka dopravní nehody P. Š., který v součinnosti s policistou označil místo střetu, a to v nákresu číslem 3, a je popsáno, že se nachází 2,8 metru vpravo od levého okraje komunikace. V obsahu spisu správního orgánu přitom není jakýkoliv údaj, který by uváděl šířku komunikace. V původním nákresu místa dopravní nehody ze dne 24. 06. 2020, č.j. KRPK-45037/PR-2020-190906, který je vyhotoven na čtverečkovaném papíru, je toto místo střetu nakresleno přesně ve středu vozovky. Vozovka silnice III. třídy č. 21035 není vodorovným dopravním značením rozdělena na jednotlivé jízdní pruhy a střed vozovky tak není možné určit jinak než právě přesným měřením. Závěr o tom, že ke střetu vozidel došlo mimo jízdní pruh, ve kterém jel žalobce, postrádá podle něho oporu v provedeném dokazování. Žalobce v rámci dokazování před správním orgánem navrhl, aby byl vypracován znalecký posudek, kterým by bylo přesně určeno místo střet.
4. Podle žalobce se správní orgány nevypořádaly s jeho námitkou, že na osobním vozidle žalobce Škoda Favorit RZ: X je celá čelní maska je nárazem neporušena, viz fotografie č. 17, 20 a 21 až 25. První viditelné poškození je až na úrovni levého předního blatníku.

Pokud by žalobce přejel do protisměru, tak by podle něho muselo být zjevné poškození na přední masce vozidla žalobce. Obě vozidla se pohybovala protisměrným pohybem, nešlo o kolizi při souběžné jízdě v pruzích, kde by bylo možné pochopit boční střet. Ovšem za situace, kdy vozidla jela opačným směrem, tak by muselo jedno z vozidel narazit do druhého a tím pádem by toto vozidlo s poškozenou čelní partií prokazatelně narazilo do druhého a jeho řidič by byl viníkem dopravní nehody. Na vozidle žalobce však čelní partie poškozená není. Také je z provedených fotografií zřejmé, že ani jedno z vozidel nemá poškozená zpětná zrcátka na straně řidiče. Kdyby došlo k bočnímu střetu, tak by právě zpětná zrcátka byla poškozena, neboť se jedná o nejvíce vyčnívající část vozidla.

5. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí s tím, že byl řádně zjištěn skutkový stav vyplývající z dokumentů Policie České republiky, tedy z oznámení o přestupku, úředních záznamů o podání vysvětlení žalobce a druhého účastníka dopravní nehody, z protokolu o nehodě v silničním provozu, fotodokumentace a plánu dopravní nehody, a dalších dokladů, tedy protokolu o ústním jednání a protokolu o výslechu svědka. Obsahem podané žaloby je zejména poukazování na absenci důkazů.
6. V replice žalobce zopakoval, že vozovka silnice III. třídy č. 21035 není v místě dopravní nehody rozdělena vodorovným dopravním značením na jednotlivé jízdní pruhy a tím pádem určení středu vozovky je klíčové pro posouzení odpovědnosti za dopravní nehodu. Žalovaný této skutečnosti nevěnoval žádnou pozornost a z provedeného dokazování není možné učinit závěr o tom, že k dopravní nehodě došlo mimo jízdní pruh žalobce, neboť ve správním spisu absentuje jakýkoliv důkaz o přesném měření šíře vozovky v místě střetu.
7. Žalobu soud neshledal důvodnou.
8. Žalobce v žalobě uvádí, že touto žalobou brojí pouze proti přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, kterého se měl dopustit porušením povinností stanovených v § 11 odst. 1, § 4 písm. a) zákona o silničním provozu, proto soud přezkoumával napadené rozhodnutí ve vymezeném rozsahu.
9. Hlavní žalobní námitka spočívala v tvrzení, že žalobce nezavinil dopravní nehodu, neboť nejel v protisměrném pruhu. Soud toto tvrzení neshledal důvodným.
10. Žalobci lze přisvědčit v tom, že pouze žalovaný v napadeném rozhodnutí výslovně poukázal na přiznání žalobce při podání vysvětlení do úředního záznamu a že toto není důkazem o přestupku. Nicméně z napadeného rozhodnutí vyplývá, že žalovaný tak učinil pouze v rámci vypořádání odvolacích námitek, proto je logické, že přitom použil částečně jinou argumentaci než správní orgán prvního stupně. Obě rozhodnutí je však nutno posuzovat jako celek a takto odůvodnění správních rozhodnutí ob stojí. Nejde totiž o zásadně odlišné, tzv. „překvapivé“ důvody, na nichž je postaveno odůvodnění odvolacího rozhodnutí oproti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Oba správní orgány na základě všech podkladů obsažených ve spise dospěly ke shodnému a přezkoumatelnému závěru, že žalobce se dopustil přestupku tím, že nejel při pravém okraji vozovky, což bylo vyhodnoceno jako protiprávní jednání shodně oběma správními orgány. Skutečnost, že žalobce přejel do protisměrného pruhu, výslovně sice zmínil v napadeném rozhodnutí pouze žalovaný, ale pouze jako reakci na odvolací námitky, tudíž soud vyhodnotil toto zdůvodnění pouze jako upřesnění argumentace správního orgánu prvního stupně.
11. Kromě toho okolnost, že se při své jízdě dostal žalobce do protisměrného pruhu, dle názoru soudu jednoznačně vyplývá z mnoha důkazů, které byly ve správním řízení

opatřeny. Jednak toto uvedl v rámci své svědecké výpovědi druhý účastník nehody P. Š., a jednak toto vyplývá z fotografií místa nehody, kde je zachycena brzdná stopa žalobcova vozidla, dále i z plánu a z náčrtu místa nehody.

12. Nelze uznat ani žalobní tvrzení, že v celém správním spise není uvedeno, jaká je celková šířka vozovky v místě nehody, když z náčrtu na čtverečkovaném papíru pořízeného po nehodě je zřejmé, že bylo provedeno potřebné měření. Jednak je uveden údaj 2,8 m od okraje vozovky ve směru od žalobcova jízdního pruhu ke stopě označené č. 3 („místo střetu dle řidičů“), a jednak i celková šířka vozovky 5 m, z čehož jasně vyplývá, že ke střetu došlo již za polovinou vozovky, tj. v jízdním pruhu vozidla VW. Podobný závěr lze dovodit i z náčrtu na čtverečkovaném papíru, kde je označeno místo střetu při pohledu na náčrt mírně napravo od středu vozovky.
13. Nelze na podkladě obsahu spisu dojít k závěru, že místo střetu označili policisté v plánu a náčrtu pouze podle tvrzení P. Š., když byla policisty pořízena i fotodokumentace stop střetu na vozovce (střepe a brzdná stopa žalobcova vozidla). Zejména fotodokumentace zachytila brzdou stopu vozidla žalobce, tedy jednoznačně místo, kde se žalobce s vozidlem nacházel, a to je i dle fotodokumentace zřejmě mírně za polovinou vozovky od žalobcova jízdního pruhu.
14. Z odůvodnění obou správních rozhodnutí je také zřejmé, že závěr o spáchání přestupku neopřely správní orgány pouze o přiznání žalobce do úředního záznamu o vysvětlení podaném bezprostředně po nehodě. Naopak správní orgány vycházely hlavně z procesně použitelných důkazů výše zmíněných, tj. z protokolu o nehodě vč. plánu a náčrtu místa nehody, z fotodokumentace pořízené na místě nehody a z výpovědi druhého účastníka dopravní nehody. Všechny tyto důkazy jsou ve vzájemném souladu.
15. Na základě závěru, že o místě spáchání přestupku nejsou po provedeném dokazování důvodné pochybnosti, soud shledal nadbytečným provádění důkazu znaleckým posudkem za účelem zjištění místa střetu.
16. Okolnost, že ke střetu nemohlo dojít v žalobcově protisměrném pruhu, nelze dovodit ani ze skutečnosti, že není poškození na přední masce žalobcova vozidla, nýbrž pouze na jeho levé přední straně. Tato okolnost svědčí pouze o skutečnosti, že nedošlo k přímému čelnímu nárazu obou vozidel, nikoli o tom, kde přesně ke střetu došlo. Místo střetu nejlépe prokazují stopy po místě nehody zajištěné policisty a zdokumentované fotografiemi, podpořené vyjádřeními účastníků nehody.
17. S ohledem na veškeré výše uvedené skutečnosti soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) zamítl.
18. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., kdy by na náhradu nákladů řízení měl právo žalovaný, jenž měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, ani nepožadoval jakoukoli jejich náhradu, proto nebyla náhrada nákladů žádnému z účastníků řízení přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost. (§ 12 odst. 1, § 102, § 104a, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

Plzeň 30. prosince 2022

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně